

J.F. Oberlin University, Tokio- Místo, kam stojí zato jet

Být vybraná na výjezd do Japonska jsem ze začátku brala jako sen, kterému jsem nemohla uvěřit, že je vážně realita. Po krátkém šoku přišla euforie a nadšení, že se to vážně děje. S přicházejícím odjezdem ale nastala taková menší panika, mozek si říká, že je to opravdu dál než jen za kopcem a budeš tam úplně sama, obklopena velkým množstvím neznámých lidí, kteří ti i s anglickým jazykem nemusí být schopni rozumět a zůstaneš kdesi trčet s kufry a marně se pokoušíš jen přelouskat na jaký, že to vlak nastoupit. Tento a mnoho dalších menších strachů je ale potřeba hodit za hlavu, protože to ničemu nepomáhá ba naopak.

Na letišti pro nás byl připraven odvoz, organizovaný studenty a učiteli z J.F.Oberlin, což přišlo s mou nulovou znalostí japonštiny přímo vhod. Ze začátku jste v šoku, vše je úplně jinak, než na co jste zvyklí. Hned jak vstoupíte na letištní půdu, vás u pasových kontrol navigují zaměstnanci, abyste se náhodou neztratili, jsou velice zdvořilí a příjemní. Vlhkost vzduchu a venkovní teplota se dá přirovnat ke klimatu deštného pralesa, i spláchnutí WC je pomalu věda a co se stravy týká to je kapitola sama o sobě.

Cca po týdnu se začnete ale pomalu vzpamatovávat jak z jetlagu, tak i z okolního prostředí. Profesori ze školy spolu se studenty pro nás nachystali welcome party, kde byla možnost se více seznámit s ostatními studenty a navázat první kontakty. Nejen škola ale i koleje a studentské ubytovny nabízí příjemné mezinárodní prostředí a také způsob jak se spřátelit s ostatními, což je si myslím pro příjemný pobyt nezbytné. Nejlepší je si najít kamaráda přímo z Japonska, spoustu věcí to usnadní (například komplikace při cestování místními vlaky). Kulturní rozdíly na vás přímo srší z každého rohu, chodí se a jezdí na opačné straně než u nás, v městské dopravě jsou všichni organizovaní a tiší, vlaky nemají téměř žádné zpoždění a když, tak jen v řádech vteřin, maximálně minut, takže se vyplatí chodit všude napřed. Také si všimnete, že nikde nejsou venku veřejné koše na odpad, takže si papírky a obaly nosíte sebou domů.

V době příjezdu nás ve škole při orientačních dnech varovali před přicházejícím tajfunem, který později zasáhl jižní část země. Tokio to minulo jen o kousek, mohla jsem ale zažít velice silný nárazový vítr, který obrací deštníky jako papír a máte co dělat abyste se udrželi na cestě a k tomu spršky deště. Pár dnů nato jsem v televizi viděla zemětřesení, které naopak zasáhlo Sapporo, a říkáte si, co se to okolo děje. Ze začátku se vám zdá všechno obrovské, obzvlášť pokud přicházíte z vesnice nebo menšího města. Tokio je rozlehlé a všude kam jdete, jsou domy a lidé, lidé pořád odněkud někam chodí, na to si ale po čase zvyknete. Město taky nabízí neuvěřitelnou škálu aktivit, kterými zabijete celý den ani nevíte jak, s tím také ale peníze které pokud si nehlídáte rozpočet tak velice snadno mizí (doporučuji si udělat měsíční budget, průměrné utrácení bude okolo 70 000 ¥).

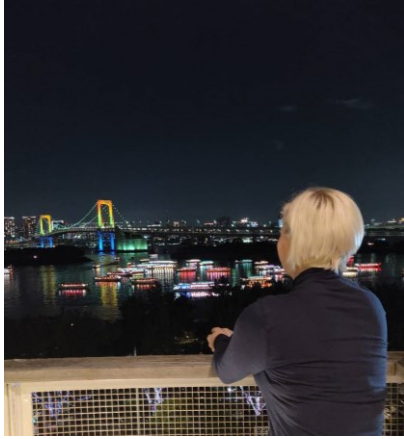
Co se ubytování týká, bydlela jsem mimo koleje nabízené univerzitou, na kolejích jiné univerzity (Global Residence Sagamihara), která byla ale nedaleko, a mohu jen doporučit, skvělá atmosféra a příjemní lidé kteří nejsou tak striktní jako na studentských kolejích. Tak či onak se připravte na přídatné poplatky, které vás neminou a je určitě lepší mít i nějakou vlastní rezervu.

Studium je ze začátku docela náročné pokud chybí základní znalosti japonštiny například jejich základní systém abecedy. Za krátkou chvíli se ale dá naučit hodně věcí a také život začne být o něco snazší. Také okolní prostředí vás donutí ten jazyk používat nebo se snažit ho použít jak nejvíc to jde (v obchodech, restauracích, nebo s ostatními přáteli). Začnou se také ukazovat kulturní odlišnosti, které nejsou vidět hned na začátku. Lidé vám například otevřeně neřeknou ne a také s vámi nemluví o věcech, které jsou kontroverzní nebo příliš interní. Nejčastější témata tak jsou o jídle, pití, módě nebo památkách a cestování.

Škola nabízí poměrně velkou škálu předmětů, ze kterých je pár určeno k praktickému využití japonštiny v terénu. Adaptovat se kompletně opravdu chvíli trvá, ale jakmile se začleníte, Tokio se vám otevře naplno. Je to město s nekonečně mnoha možnostmi a příležitostmi, kde nikdy nepůjdete po stejné cestě. Škola vám nabídne více než jen sezení v lavicích. Díky jejich programu můžete zažít věci, jako jsou tradiční oslavy Nového roku v horách nedaleko moře, aktivní účast na slavnostech, nebo prožití čajové ceremonie či zen meditace s opravdovými mnichy.

Na konci zjistíte, že jste se naučili mnohem více než základy jejich jazyku. Uvidíte, jak jste se změnili i vnitřně. Váš svět se naprosto změní a vnímání okolí také. Pokud jste aktivní, načerpáte spoustu kontaktů a propojíte se tak s celým světem! Sotva si ale zvyknete, pokud si studium neprodloužíte na rok, tak přijde čas loučení a to je dobré mít vždy v povědomí. Je těžké opouštět něco unikátního, když víte, že to co jste prožili, se už nemusí nikdy opakovat, ale ještě těžší je, když si

to nepřipustíte a nezpracujete v hlavě předem. Může se totiž stát, že když se vrátíte, bude u vás probíhat hodně velký zpětný kulturní šok. Vše chce ale čas a i když na sobě pocítíte příznaky kulturního šoku, nepanikařte, věci se za čas uklidní a vy se zase posunete na vaši cestě o kus dál.

Pokud ještě váháte, zda se vydat někam daleko do neznáma, kde na vás bude jistě číhat pár překážek a výzev, neváhejte a jděte do toho, žijete jen jednou! Tímto bych chtěla neskutečně poděkovat OPF a všem, kteří mi umožnili prožít něco tak neskutečně krásného, obohacujícího a nezapomenutelného do konce svého života.

ありがとうございましたみなさん!

Written by:

Karolína Mahd'áková

カロリーナマダコバ

